

Els nematodes, la nova esperança en la lluita contra el caragol poma

Tot i que actualment es troba en una fase molt embrionària, els científics estudien aquests cucs que inhabilitarien el caragol, amb la voluntat de trobar una mesura biològica contra l'espècie invasora menys agressiva per a l'ecosistema

M. PALLÀS
DELTA DE L'EBRE

El 2009 es va detectar per primera vegada la presència del caragol poma al delta de l'Ebre i des de la Generalitat i altres institucions s'ha treballat per trobar mètodes i pràctiques per frenar la seva evolució i erradicar-lo, sense que fins ara s'haja garantit una eficàcia completa. Segons ha pogut saber el *Diari*, els científics de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries (IRTA) estudien ara el que podria ser una nova esperança per a la lluita contra aquesta espècie invasora: els nematodes, uns cucs que inhabilitarien els caragols. Seria una lluita biològica, per la qual cosa seria menys agressiva per a l'ecosistema i només incidiria en els caragols.

«Trobar una mesura de lluita biològica seria ideal, és el que tots els pagesos voldríem», explica Rafael Verdiell, coordinador de sectors vegetals de la permanent nacional de la Unió de Pagesos. «Però amb la mesura dels nematodes ens trobem amb el risc que no sabem com pot actuar a les badies. Ara s'està estudiant només al laboratori i encara és aviat per dir res. Però siga com siga, és la gran esperança que tenim».

Imatge d'un gran grup d'exemplars de caragol poma. FOTO: JOAN REVILLAS

El que és innegable és que el marge esquerre del Delta està envaït de caragol poma i el marge dret cada any té un petit increment de camps afectats. El 2017 es van quantificar com a 120 les hectàrees afectades.

Dues de les mesures més esteses per lluitar contra la plaga són

la sembra en sec i l'ús de la saponina. Segons afirma Unió de Pagesos, si no s'empra una d'aquestes mesures, aquell camp (al marge esquerre) «se'l menjarien sencer, no s'arribaria ni a segar. Hi ha hagut camps que s'han sembrat fins a cinc vegades i se'ls ha menjat tot l'arròs».

La saponina funciona bé i permet que a l'any següent hi haja menys presència de la plaga. «El que fa és que mata el caragol, però també tot el camp d'arròs. Els químics funcionen i fas la collita, però una tercera part dels beneficis se'ls emporta la saponina», explica Verdiell,

La major part dels pagesos està usant la saponina, tot i que actualment creix el mètode de la sembra en sec. «Funciona en camps on no hi ha un alt nivell de sal. Si no s'ha d'usar la saponina», apunta Verdiell. «El marge esquerre cada cop està més afectat. Cada any és pitjor. És molt complicat. També tenim la mesura de salinització total, que aniria bé per al caragol, però espanta molt per al conreu».

La sembra en sec aconsegueix retardar un mes i mig, aproximadament, l'aparició del caragol; el mateix temps que es retarda l'obertura de l'aigua als camps d'arròs. Amb la sembra en sec, s'aconsegueix que l'arròs surti amb suficient força fins a tenir 2 o 3 fulles, que són uns 20 cm d'alçada. En aquest moment, ja es pot soltar l'aigua, i ja no hi ha perill, perquè la planta és prou gran i forta com perquè el caragol no se la pugui menjar. «En el marge dret també s'usa el guaret, deixar el camp descansar un any i evitar infestar els altres camps (al Delta tot està connectat), però enguany no s'ha fet per falta de pressupost», detalla el coordinador.

Siga com siga, els pagesos assumeixen que hauran de conviure amb la plaga, ja que «no s'arribarà a exterminar mai».